

РЕШЕНИЕ

№ 7644

гр. София, 12.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42 състав, в публично заседание на 27.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **6116** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр.с чл.124 от Закона за държавния служител (ЗДСл).

Образувано е по жалба на В. Т. Д. от [населено място], ЕГН: [ЕГН], подадена чрез адв.П., срещу Заповед № Н-632/22.06.2022 г., издадена от Министър-председателя на Република България, с която жалбоподателят е отстранен от длъжност на основание чл.100, ал.1, т.2 и ал.3 ЗДСл.

В жалбата са релевирани съображения за незаконосъобразност на оспорената заповед поради допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно нарушение на материалния закон. Излагат се твърдения, че в оспорената заповед липсват мотиви, обосновани на конкретни факти и данни във връзка с упражняване на правомощието на административния орган по целесъобразност временно да отстрани от работа жалбоподателят. Твърди се, че административния орган е извършил нарушение на чл.100, ал.1, т.2 ЗДСл, а именно, към момента на издаване на заповедта не е имало образувано и висящо дисциплинарно производство срещу жалбоподателя. Подробни съображения в тази насока са изложени в жалбата. В с.з. жалбоподателят не се явява, представлява от адв.Х., която моли Съда да уважи предявената жалба по изложените в нея съображения. Не претендира разноски.

Ответникът – Министър-председателят на Република България, се представлява от юк.Е. и юк.М., които оспорват допустимостта на жалбата, тъй като в хода на висящото съдебно производство оспорената заповед е била отменена, считано от

14.09.2022 г. При условията на алтернативност молят Съда да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана. Претендират присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът приема за установено от фактическа страна следното:

По делото не е спорно, че жалбоподателят към 22.06.2022 г. е заемал длъжността Директор на дирекция "Правителствена канцелария" в администрацията на МС, а изпълняващ длъжността Министър председател на РБългария /в оставка/ е бил К. П., подписал оспорената заповед. Последното е общоизвестен факт, тъй като на 27.06.2022 г. е внесена оставката на правителството на К. П. в Народното събрание и с Указ на Президента на РБългария от 02.08.2022 г. е назначено служебно правителство с Министър-председател Гълъб Д..

До Министър-председателя на РБ е изготвен Доклад № 02.04-211/16.06.2022 г. за резултати от извършена извънпланова проверка на управлението на имот – публична държавна собственост, предоставен на МС с Акт за публична държавна собственост № 10005/08.10.2015 г., извършена по повод Докладна записка вх. № 02.04-211/21.04.2022 г. на Гл.секретар на МС. Съгласно докладната записка след преглед на актовете за публична държавна собственост, предоставени за управление на МС, е установено, че цялата вътрешна незастроена площ в карето на сградата на [улица], включваща както вътрешния двор на МС, така и пасажа между оградата и Ц., е публична държавна собственост. Посочено е, че площта отвъд двора на МС, която е свободна за преминаване за пешеходци, при по-високи температури от години се изнасят маси, столове и чадъри срещу слънце на две заведения за хранене, разположени в сградата на Ц.. Уточнено е, че в МС не са установени сключени договори със заведенията, въпреки приложимата нормативна уредба. В тази връзка е възложено извършване на проверката от Министър-председателя на РБ /л.20/.

С доклада от извършената проверка, назначената комисия е предложила на Министър-председателя: 1. Да се издадат заповеди за образуване на дисциплинарни дела срещу служители с налични правоотношения с администрацията на МС, както следва – г-н В. Д., Директор на дирекция "Правителствена канцелария", заемал длъжността Гл.секретар на МС в периода от 16.05.2017 г. до 27.11.2020 г. и от 30.11.2020 г. до 29.04.2021 г.; г-н К. Б., Гл.секретар на МС от 29.04.2021 г. до настоящия момент; г-н К. Н., на длъжност Директор на дирекция АПОУС от 10.06.2021 г. до настоящия момент и г-жа В. П., на длъжност Началник на отдел А. в дирекция АПОУС от 02.04.2018 г. до настоящия момент; 2. Заповедите за образуване на дисциплинарни дела и копия от доклада на Главния инспекторат, съответно документите, свързани с дисциплинарните нарушения да се връчат на Председателя на Дисциплинарния съвет и 3. Да се уведоми Областния управител на Софийска област за стартиране на процедура по чл.80 от Закона за държавната собственост за изземване на имота, публична държавна собственост /терена между оградата на МС и сградата на Ц./, който се владее от трето лице без правно основание.

Със Заповед № Н-627/20.06.2022 г. на Министър-председателя, издадена на основание чл.96, ал.1 ЗДСл, чл.40, ал.4, ал.6 и ал.7 от Закона за администрацията /ЗА/ във вр.с Раздел II, т.1 от Заповед № В-21/08.02.2021 г. и Доклад вх.№ 02.04-211/16.06.2022 г. на Главния инспекторат на МС за резултатите от извършена извънпланова проверка, е наредено на Дисциплинарния съвет /ДС/ при МС да образува дисциплинарно производство срещу жалбоподателя за налагане на дисциплинарно наказание за констатираните в доклада на Главния инспекторат дисциплинарни нарушения по

чл.89, ал.2, т.1 ЗДСл. Със заповедта е наредено решението на ДС по чл.96, ал.3 ЗДСл, ведно с цялата преписка по дисциплинарното производство, да бъде предоставена на К. Б. – Гл.секретар на МС, с правомощия на орган по назначаването, съгласно Заповед № Н-1555/15.12.2021 г. за предприемане на последващи законови действия /л.82/.

Д. съвет е назначен със Заповед № В-21/08.02.2021 г., издадена на основание чл.95, ал.2 ЗДСл във вр.със Заповед № Н-1200/30.11.2021 г. на Министър-председателя. Със заповедта са определени неговите редовни и резервни членове, включително и правилата за осъществяване на неговата дейност /л.32/.

Със Заповед № В-89/20.06.2022 г. на Гл.секретар на МС е изменена Заповед № В-21/08.02.2021 г., като в т.І, думите "К. Д. Е. – държавен експерт в отдел "Стратегическо планиране и програмиране", дирекция "Централно координационно звено", се заменят с "К. Д. Е. – държавен експерт в отдел "Човешки ресурси" към Гл.секретар" /л.35/.

Със Заповед № В-90/21.06.2022 г. на Гл.секретар на МС, издадена на основание чл.95, ал.4, изр.второ ЗДСл и изр.второ от т.2 и т.3 от Раздел II на Заповед № В-21/08.02.2021 г., изменена със Заповед № В-89/20.06.2022 г. вр. с отсъствието по уважителни причини, поради ползване на отпуска за временна неработоспособност на Председателя на ДС – М. П. и Доклад вх. № 02.09-501/21.06.2022 г. от Р. П., Заместник-председател на ДС, е наредено К. Д. Е. – държавен експерт в отдел "Човешки ресурси" към Главния секретар", резервен член на ДС, да замества М. П. в качеството му на редовен член на ДС до изтичането на отпуска за временна неработоспособност. Наредено е още заседанията на ДС да се организират и ръководят от Р. П. – Заместник-председател на ДС в администрацията на МС на РБ, до завръщане на Председателя на ДС /л.36/.

Видно от Протокол № 1/21.06.2022 г., е проведено заседание на ДС, след запознаване със Заповед № Н-627/20.06.2022 г. на Министър-председателя, с Доклад № 02.04-211/16.06.2022 г. на Главния инспекторат към МС на РБ за резултатите от извършена извънпланова проверка на управлението на имот публична държавна собственост, предоставен на МС с АПДС № 10005/08.10.2018 г. и Обяснения вх.№ 02.04-211/2022 г. от К. Б. – Гл.секретар на МС, присъединени към преписката, е взето решение за образуване на дисциплинарно производство срещу жалбоподателя, спрямо който е издадена заповед на Министър-председателя за образуване на дисциплинарно производство, цитирана в протокола от 20.06.2022 г. /л.29/.

Със Заповед № Н-632/22.06.2022 г. на Министър-председателя на РБ жалбоподателят е отстранен временно от работа, като правно основание е посочено чл.100, ал.1, т.2 и ал.3 ЗДСл. Като фактическо основание е посочено решение за образуване на дисциплинарно дело № 1 за 2022 г. срещу В. Т. Д., обективирано в Протокол № 1/21.06.2022 г. на Дисциплинарния съвет, назначен със Заповед № В-21/08.02.2021 г., изменена със Заповед № В-89/20.06.2022 г. и Заповед № В-90/21.06.2022 г.

По делото бяха приети следните писмени доказателства:

Представени от жалбоподателя в с.з. на 27.10.2022 г. - извлечение от Решение от 30.08.2022 г. по Дисциплинарно дело № 1 за 2022 г. на ДС в администрацията на МС, съгласно което в хода на дисциплинарното производство, образувано срещу жалбоподателя, не са установени безспорни доказателства за извършено дисциплинарно нарушение от негова страна (л.97).

Представени от ответника: с отговора по жалбата от 10.10.2022 г. – Заповед № Н-632/22.06.2022 г. на Министър-председателя на РБ, Заповед № Н-627/20.06.2022 г.

на Министър-председателя на РБ за образуване на дисциплинарно производство, Заповед № Н-990/14.09.2022 г. на Министър-председателя на РБ, с която е прекратено действието на Заповед № Н-632/22.06.2022 г. за временно отстраняване от работа и жалбоподателят е възстановен на работа, считано от 14.09.2022 г. и Приемо-предавателен протокол от 22.06.2022 г., съгласно който Заместник-председателят на ДС е предал на жалбоподателя Заповед № Н-627/20.06.2022 г. на Министър-председателя на РБ, Доклад № 02.04-211/16.06.2022 г. на Главния инспекторат към МС и Обяснения вх.№ 02.04-211/2022 г., присъединени към преписката към Доклад № 02.04-211/16.11.2022 г. от Главния инспекторат на МС (л.75).

При така установената фактическа обстановка Съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна, доколкото актът засяга нейната правна сфера, насочена е срещу административен акт, подлежащ на съдебен контрол. Заповедта е връчена на жалбоподателя на 22.06.2022 г. В същата не е указано пред кой орган и в какъв срок същата може да бъде оспорена. Следователно и на основание чл.140, ал.1 АПК срокът за обжалване се удължава на два месеца. Жалбата е депозирана чрез административния орган до съда на 01.07.2022 г., видно от поставения вх.№ 20.В-36/01.07.2022 г. /л.4/, поради което същата е процесуално допустима.

Съдът намира за неоснователно възражението на ответника за недопустимост на съдебното производство поради отмяната на оспорената заповед със Заповед № Н-990/14.09.2022 г. на Министър-председателя на РБ. С нея на жалбоподателя е наредено да се яви на работа на 14.09.2022 г., поради приключване на образуваното дисциплинарно производство срещу него и във връзка с Решение № от 30.08.2022 г. по Дисциплинарно дело № 1 за 2022 г. на ДС в администрацията на МС, съгласно което в хода на дисциплинарното производство, образувано срещу жалбоподателя, не са установени безспорни доказателства за извършено дисциплинарно нарушение от негова страна. Тази заповед няма обратна сила и не заличава последиците от отстраняването на жалбоподателя от длъжност за периода от 22.06.2022 г. до 14.09.2022 г., предвид допуснатото по силата на чл.124, ал.2 ЗДСл за предварително изпълнение на акта. За държавният служител е налице правен интерес от проверка на неговата законосъобразност с оглед възможността да претендира обезщетение по реда на чл.100, ал.4 ЗДСл.

Съгласно чл.40, ал.7 ЗА министър-председателят е орган по назначаването на държавните служители в администрацията на МС, респективно на дисциплинарнаказващ орган по смисъла на чл.92 ЗДСл. По силата на чл.100, ал.1 ЗДСл същият е компетентен да отстрани временно от служба държавния служител. Ето защо Съдът намира, че оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган.

Заповедта е мотивирана от правна и фактическа страна – отстраняването е извършено на основание чл.100, ал.1, т.2 и ал.3 ЗДСл вр. с решение за образуване на дисциплинарно дело № 1 за 2022 г. срещу В. Т. Д., обективирано в Протокол № 1/21.06.2022 г. на ДС.

Нормата на чл.96, ал.1 ЗДСл задължава дисциплинарнаказващия орган преди да наложи дисциплинарно наказание по чл.90, ал.1 ЗДСл, да вземе становището на

ДС, който образува дисциплинарно дело по негово нареждане. В конкретния случай това е сторено със Заповед № 332/23.11.2020 г. и Решение на ДС от 21.06.2022 г. Д. съвет е подпомагач орган, който извършва дисциплинарно разследване, като изяснява фактите и обстоятелствата по извършеното нарушение, изслушва при необходимост обясненията на държавния служител и обсъжда представените от него доказателства, съгласно чл.96, ал.2 ЗДСл. Неговата дейност приключва с решение по чл.96, ал.3 ЗДСл, което следва да съдържа становище относно наличието на основание за дисциплинарна отговорност, както и относно вида и размера на съответното на извършеното нарушение, дисциплинарно наказание. Решението на ДС се представя на дисциплинарно-наказващия орган заедно с дисциплинарната преписка.

В конкретния случай ответникът представи Решение от 30.08.2022 г. по Дисциплинарно дело № 1 за 2022 г. на ДС в администрацията на МС, съгласно което в хода на дисциплинарното производство, образувано срещу В. Т. Д., не са установени безспорни доказателства за извършено дисциплинарно нарушение от негова страна, както е посочено в Заповед № Н-990/14.09.2022 г. на Министър-председателя.

По делото обаче не се представи акт на дисциплинарнонаказващия орган за приключване на дисциплинарното производство срещу жалбоподателя. Така образуваното с решение на ДС при МС на РБ от 21.06.2022 г. дисциплинарно производство не е приключило с акт за налагане на дисциплинарно наказание, нито с акт за прекратяване на същото. При липсата на такъв заключителен акт на проведеното дисциплинарно производство, при евентуално оспорване, на който да се извърши проверка на законосъобразността на проведената дисциплинарна процедура, включително по повод определяне състав на ДС, то Съдът приема, че е компетентен да стори това в настоящето производство по оспорване на заповедта. Това е така, защото отстраняването от длъжност на това основание е именно за целите на образуваното дисциплинарно дело и до неговото приключване. Целта на отстраняването е да бъде препятствана възможността на уличения държавен служител с действията си по служба да влияе на обективността и безпристрастността на дисциплинарното разследване.

Дисциплинарното производство е образувано на 21.06.2022 г., но няма никакви данни за извършени в него действия на дисциплинарно разследване по реда на чл.96, ал.2 ЗДСл. Единствено е проведено заседание, на което е взето Решение от 30.08.2022 г. по Дисциплинарно дело № 1 за 2022 г., съгласно което в хода на дисциплинарното производство не са установени безспорни доказателства за извършено дисциплинарно нарушение от жалбоподателя. Липсва акт на дисциплинарнонаказващия орган, с който същият да прекрати дисциплинарното производство или да наложи дисциплинарно наказание. Вместо това действието на спорното отстраняване от длъжност е отменено със Заповед № Н-990/14.09.2022 г. на Министър-председателя, издадена на основание чл.40, ал.7 ЗА и Решение от 30.08.2022 г. по Дисциплинарно дело № 1 за 2022 г., съгласно което в не са установени безспорни доказателства за извършено дисциплинарно нарушение от жалбоподателя. При липса на наложено дисциплинарно наказание, такъв акт би следвало да бъде заповед на дисциплинарнонаказващия орган за прекратяване на производството по чл.56 АПК, каквато по делото не се представи.

Разпоредбата на чл.100, ал.1, т.2 ЗДСл да е диспозитивна и преценката за нейното приложение от административния орган е при условията на оперативна самостоятелност. Целта на тази норма е да ограничи възможността на лицето, срещу

което е образувано дисциплинарно дело да повлияе или да попречи поради длъжността, която заема на развитието на воденото дисциплинарно производство. Съдът счита, че тази предпоставка в случая е изпълнена изцяло формално, предвид липсата на данни за проведено дисциплинарно производство. Всъщност, данните от административната преписка, представена по делото, изцяло водят до извод, че всички действия на дисциплинарно наказващия орган са били насочени единствено към формално създаване на основание за отстраняване от длъжност на В. Т. Д., но подобна злоупотреба с власт е санкционирана в нормата на чл.146, т.5 АПК. Липсата на активност както от страна на дисциплинарно разследващия орган, така и на дисциплинарно наказващия орган, води до извод за материална незаконосъобразност на отстраняването от длъжност поради превратно упражняване на власт.

В допълнение следва да се посочи, че в Доклад вх.№ 02.04-211/16.06.2022 г. на Главния инспекторат на МС не се съдържат данни за допуснати от жалбоподателя конкретни нарушения на служебната дисциплина. От съдържанието на същия се установява, че е изготвен с цел да се установи има ли допуснати нарушения от служители на МС във връзка с вътрешната незастроена площ в карето на [улица], включваща какво вътрешния двор на МС, така и пасажа между оградата на Ц., е публична държавна собственост. Посочено е, че площта отвъд двора на МС, която е свободна за преминаване за пешеходци, при по-високи температури от години се изнасят маси, столове и чадъри срещу слънце на две заведения за хранене, разположени в сградата на Ц.. В докладната е посочено, че липсват сключени договори със заведенията, въпреки приложимата нормативна уредба. Проверката е била извършена за периода от 08.10.2018 г. до 27.04.2022 г. В хода на същата е установено, че има сключен договор за наем, сключен между МС и Ц. АД за период от 10 години, като в договора е посочено, че частта от терасата ще бъде използвана от Ц. АД за изграждане на кафе. Тази схема е одобрена от Гл.архитект на Район "О.", СО и се отнася за разполагане на преместваем обект по чл.5б, ал.2 ЗУТ. Предвидено е в договора, че Ц. АД може да сключва договори с трети лица във връзка с изпълнение на задълженията и оформяне на частта от терасата, съобразно изискванията, "при условия и с предмет, каквито намери за добре". Договорът е регистриран в МС, върху него е положен печат на МС, подписан е от Министъра на държавната администрация, като не е посочена заповед за неговото изпълномощаване. Описани са различни действия и документи за периода от 2005 г. до датата на изготвяне на докладната, като същите са свързани със статута на имота, публична държавна собственост.

В заповедта не е конкретизирано в какво точно се изразяват нарушенията на жалбоподателя, нито на другите лица, служители в администрацията на МС, посочени в доклада. От друга страна не са събрани и представени категорични доказателства, че конкретните длъжностни лица не са предприели действия по уведомяване по реда на чл.80 от Закона за държавната собственост. Съгласно тази разпоредба имот - държавна собственост, който се владее или държи без основание, ползва се не по предназначение или нуждата от който е отпаднала, се изземва въз основа на заповед на областния управител въз основа на мотивирано искане на съответния министър или ръководител на ведомство. Също така следва да се има предвид, че през периода на извършената проверка, завършила с горесцитирания доклад в Република България, политическата обстановка бе изключително нестабилна, през този период държавата беше и в ковид епидемия, чести смени на правителства и смяна на административни кадри и служители. Освен това видно още от доклада, жалбоподателят е уведомил дружеството – наемател още през 2015 г., че ползването на площи от източната тераса до сградата на Ц. е обект на прокурорска проверка и на проверка на Сметна палата, за което следва този терен да бъде освободен. Жалбоподателят с писмо № 11.00-125/16.05.2018 г. /тогава Главен секретар на МС/ е уведомил пълномощник на дружеството, че Администрацията на МС не предвижда провеждане на тръжна процедура по реда на ЗДС и ППЗДС за отдаване по наем на пространството, находящо се между Ц. и на МС. Следователно

неоснователни са твърденията за извършено бездействие от страна на служителите, за които се твърди, че са извършили нарушения, включително и жалбоподателя.

Изложеното формално фактическо основание, съдържащо се в препоръката на Доклад вх.№ 02.04-211/16.06.2022 г. на Главния инспекторат на МС, не освобождава дисциплинарно наказващия орган от извършване на коректна преценка за наличието на материалноправно основание за образуване на дисциплинарно производство, т.е. достатъчно данни за извършено конкретно нарушение на служебната дисциплина по чл.89, ал.2, т.1 ЗДСл. Доколкото дисциплинарната отговорност е строго лична, посочените в доклада от 16.06.2022 г. действия на жалбоподателя, изразяващи се в бездействие в смисъл, че същият не е предприел действия за стартиране на процедура по реда на чл.80 ЗДС за изземване на имота, не разкрива състав на конкретно дисциплинарно нарушение.

При липса на акт за приключване на дисциплинарното производство, проверката за законосъобразност на неговото образуване следва да се извърши в настоящото съдебно производство, доколкото е тясно свързана с фактическия състав на чл.100, ал.1, т.2 ЗДСл – отстраняването е повод на образувано дисциплинарно производство. Незаконсъобразно образуваното дисциплинарно производство /при липса на данни за конкретно дисциплинарно нарушение и от неправилно формиран състав на ДС/, не може да бъде материалноправно основание за отстраняване по чл.100, ал.1, т.2 ЗДСл. В случая е налице самостоятелно отменително основание по чл.146, т.4 АПК.

Дори да се приеме обратно становище, че преценката на дисциплинарно наказващия орган по образуване на дисциплинарно производство, респективно по отстраняване на служителя на основание по чл.100, ал.1, т.2 ЗДСл, е такава по целесъобразност и не подлежи на съдебен контрол, то по вече изложените съображения, процесната заповед е издадена при превратно упражняване на власт и несъобразяване с преследваната цел – самостоятелно основание за отмяна по чл.146, т.5 АПК. Това е така, тъй като липсата на предприети действия по дисциплинарно разследване и наказание изцяло компрометира обявената в закона цел – необходимост от провеждане на обективно разследване на допуснатото дисциплинарно нарушение.

Отстраняването от длъжност, през който период служителят не получава възнаграждение /чл.100, ал.3 ЗДСл/, има изключително тежки последици за него, свързани с упражняване на основно, конституционно установеното право на труд, гарантирано в чл.16 от Конституцията. Неговото ограничаване несъмнено следва да бъде сторено при внимателна преценка на съразмерността и пропорционалността на намесата в личната сфера на индивида. При действието на АПК административните органи следва да упражняват правомощията си по разумен начин, добросъвестно и справедливо /чл.6, ал.1/. Уреденият в тази норма принцип за съразмерност изисква да се установи причината за намесата /легитимна, законоустановена цел/ и съобразно нея да се предприемат най-адекватните мерки и приложат най-подходящите средства, така че балансът между двете /резултатът от намесата/ да е възможно най-щадящ – за засегнатото лице /чл.6, ал.2/, по отношение на третите лица /чл.6, ал.3/, най-икономично осъществим и най-благоприятен за държавата и обществото /чл.6, ал.4 АПК/. Същият е приложим при издаване на всеки индивидуален административен акт и изисква преценка на баланса между средствата на административната намеса /в конкретния случай, чрез отстраняване на служителя/ и причината за тази намеса – нейната легитимна цел /в случая – обективност и безпристрастност на дисциплинарното разследване/. Тези критерии в случая не са спазени, а напротив, пълната липса на проведено дисциплинарно разследване не поставя въпроса за неговата обективност. Така установеното води до извод за допуснатото нарушение на принципа на чл.6 АПК, изразяващо се в това, че намесата в правото на труд на служителя не се е ограничила до най-необходимото за постигане на легитимно преследваната цел, така че използваните средства да увреждат в най-малка степен. Спрямо служителя е приложена изключително ограничаваща административна тежест – отстранен е от длъжност, в резултат на което е загубил средствата си за препитание, в преследване на цел, която не се е състояла

/поради липса на реално проведено дисциплинарно производство/ и обективно не е довела до регламентираната в закона цел – обективно разследване на дисциплинарно нарушение. Това прави жалбата основателна и доказана, а оспорената заповед следва да бъде отменена като незаконосъобразна.

Жалбоподателят не претендира разноски, поради което Съдът не дължи произнасяне по този въпрос.

Така мотивиран, Административен съд-София град,

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТМЕНЯ Заповед № Н-632/22.06.2022 г., издадена от Министър-председателя на Република България, с която В. Т. Д. от [населено място], ЕГН: [ЕГН], е отстранен от длъжност на основание чл.100, ал.1, т.2 и ал.3 ЗДСл.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административния съд в 14 дневен срок от съобщението му на страните.

СЪДИЯ: